

Časopis Die Welt přiznává: Ukrajina prohrává

tadesco.org/casopis-die-welt-priznava-ukrajina-prohrava

Není to tak dávno, co se i v Německu na žádost náčelníka ukrajinského generálního štábu Valerije Zalužného pohlíželo, jako by ukrajinská armáda mohla s 300 dalšími tanky pochodovat až do Moskvy. Nyní se zdá, že těm prvním dochází, že to není pravda.

WELT+ MEINUNG KRIEGSVERLAUF

Warum es fast ausgeschlossen ist, dass die Ukraine noch siegt

Stand: 17:26 Uhr | Lesedauer: 5 Minuten



Von **Christoph B. Schiltz**
Korrespondent in Brüssel



2236



Člověk by si skoro mohl myslet, že se věci přece jen postupně vracejí zpět: poté, co americký ministr zahraničí Antony Blinken minulý týden předstíral, že předkládá návrh na vyjednávání, egyptský ministr zahraničí měl tento týden hrát posla a RAND Corporation právě navrhla, aby se na Ukrajině přece jen nevedla dlouhá válka, se nyní v časopise *Die Welt* objevil komentář, který vlastně konstatuje skutečnost: „**Proč je téměř nemožné, aby Ukrajina ještě vyhrála**“.

Důvody uvedené autorem: Západ se příliš bojí eskalace. Ukrajinskou infrastrukturu se nepodařilo ochránit a byla z velké části zničena. Rusko disponuje obrovskými zbrojnými zdroji. Ukrajině docházejí vojáci. A Rusko by pravděpodobně zvítězilo i politicky.

Kyjevu dochází čas, jak je správně poznamenáno. Autor však následně předstírá, že Západ by mohl něco změnit dalšími zbraněmi. Nemůže; poslední vtip z tohoto směru byl, že jediná zbývající továrna v NATO, která ještě vyrábí tankové motory, MTU ve Friedrichshafenu, v současnosti visí na vlásku mateřské společnosti Rolls-Royce.

Opravdu se Západ bojí eskalace? Snad už se k nám dostalo poselství, které minulý týden v reakci na Blinkenovy polovičaté výroky vyslovila Maria Zacharovová. „Po ukončení všech jednání ze strany Ukrajiny bude tato otázka řešena na bojišti. Ať už na nátlak, nebo z vlastního rozhodnutí, Kyjev zakázal veškerá jednání s Ruskem na vládní úrovni. To je vše. Zbytek je pro vojenské odborníky.“

Podle deníku *Die Welt* se Západ obává „rozšíření“ konfliktu. Jde o to, že mantra „dodáváme zbraně, ale neúčastníme se“ v reálném světě neplatí a ruská strana již naznačila, že se blíží konec její trpělivosti; a až trpělivost dojde, pak se ke všem válčícím stranám bude prostě přistupovat jako k válčícím stranám. To se ovšem ve světě nedá říct tak jasně, a tak se válka rozlévá jako polévka na talíři.

Pokud jde o ukrajinskou energetickou infrastrukturu, jedná se o typický případ západního nepřemýšlení. Sovětská energetická soustava byla provozována s jiným vysokým napětím než západní, proto existuje pouze jedna adresa pro výměnu všech zničených ukrajinských transformátorů: Rusko. To je nepříjemné. Ale v podstatě je to stejné jako se zbytkem ekonomiky – pod kontrolou Západu by se Ukrajina navždy zadlužila a stala by se kořistí **BlackRock a Goldman Sachs**, což je osud, který bychom Ukrajincům opravdu nepřáli.

Nejzajímavějším bodem celého komentáře je toto přiznání: „**Čím déle válka trvá, tím více vojáků Ukrajině dochází.** (...) Na frontu jsou nyní posíláni muži starší 60-ti let.“ Tady je skutečná, nefalšovaná pravda; a nemusíte být matematický génius, abyste si uvědomili, že Kyjev by sotva postavil *Volkssturm*, kdyby byly

dosavadní ztráty skutečně tak nízké, jak se dříve tvrdilo. Podle ukrajinských údajů jich je pouze 30 000; různé odhady kolující po síti se pohybují od 220 000 (z Izraele) do 500 000 (z Číny). A tady mluvíme o padlých, ne o zraněných... Ale v podstatě tento jeden bod stačí – muži starší 60-ti let. V době, kdy nacistické Německo dosáhlo tohoto bodu, tedy na jaře 1945, byly již celé ročníky vyhlazeny.



A co se týče politického vítězství: „Členství Ukrajiny v NATO bude po uzavření příměří nebo mírových jednáních v dohledné době pravděpodobně vyloučeno a vstup Ukrajiny do EU bude – v nejlepším případě – trvat mnohem déle, než Kyjev v současnosti požaduje.“ Malá nápověda pro čtenáře *Die Welt*, kteří zůstali tak v nevědomosti, že přesně takový výsledek jste mohli mít v prosinci 2021, a to bez ztrát na životech, sankčního divadla, uprchlíků a ztráty bohatství vůbec, by byl opravdu hezký. Jen aby si i neznalí uvědomili, jak moc je obě spolkové vlády zavedly na scestí.

V tomto bodě však autor klame sám sebe. S kým by měla Moskva jednat? V Kyjevě není nikdo, kdo by mohl rozhodovat, a celý kolektivní Západ se svým nezákonným jednáním znemožnil jako smluvní partner, a tím bohužel i jako partner pro jednání. Je to tak nemožné, že ani nejhorlivější mávání bílou vlajkou v Kremlu důvěru pravděpodobně nevyvolá.

Jakkoli je tato dávka nezvyklého realismu překvapivá, autor *Die Welt* si musel uvědomit, že desetiletí, kdy Západ bude moci stát v koutě, mimochodem globálně, a to nejen vůči Rusku, pro něj budou mít také nepříjemné důsledky – i když důsledky druhé varianty, tedy kompletní výměny politického personálu, by byly ještě nepříjemnější.

Ještě před dvěma nebo třemi měsíci byl napadán i kancléř Olaf Scholz, protože neřekl, že Ukrajina musí vyhrát, ale pouze, že nesmí prohrát. Nyní je tedy patrné, že ani dění na bojištích, ani dění ve světové ekonomice se neřídí tím, co by si německá politická a mediální bublina přála.

Je jen smutné, že si to neuvědomili už před několika měsíci. Protože bez ohledu na to, jak a kdy bude ruské vítězství zpečetěno, přišli o něj i všichni mladší šedesáti let, kteří přišli o život v období mezi jednáním v Istanbulu, které „vyhodil do povětří“ Boris Johnson, a tímto budoucím okamžikem, protože nikdo ve zmíněné bublině v Německu ani v jiných zemích EU nebyl ochoten pojmenovat nevyhnutelnou porážku ukrajinského loutkového státu dříve, ale všichni se přidali ke kyjevskému skandování „zbraně, zbraně, zbraně“, jako by šlo o skandování fanoušků na fotbalovém zápase a to, co bylo prolito, byla jen filmová krev.

Zdroj: de.rt.com

